

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

GORDILĂ Nicolae
CATAN Liliana
GUZUN Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Miguș Anna, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

BUGA Vadim XXXXX, *născut la XXXXX,*
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.11.2015 – 11.10.2017;

Instanța de apel: 08.11.2017 – 01.03.2018;

Instanța de recurs: 22.06.2018 – 18.07.2018.

Asupra recursului ordinar declarat de partea vătămată, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul central, din 11 octombrie 2017 Buga V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, Buga V. a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal de la Miguș A., pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Supciuc M. a fost admisă, cu încasarea din contul inculpatului, în beneficiul părții, a prejudiciului material în sumă de 12 645 lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Miguș A. a fost respinsă, din motivul achitării inculpatului pe acest episod.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, Buga V. la 12 august 2015, în intervalul de timp 07:00-17:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns prin geam în apartamentul XXXXX, care aparține cet. Supciuc M., de unde pe ascuns a sustras 200 de dolari, care conform ratei de schimb valutar constituie echivalentul sumei de 3800 lei; un lăntișor cu o cruciuliță din aur cu masa de 3 gr. în valoare de 1550 lei; o brățară bărbătească din argint cu masa de 3 gr. în valoare de

490 lei; un lăntișor cu pandantiv din argint de forma „zodiei fecioara” cu masa de 2 gr. în valoare de 400 lei; un lăntișor din aur la masa de 1 gr. în valoare de 600 lei; un cercei din aur masa de 1,5 gr. în valoare de 500 lei; un ceas bărbătesc în valoare de 150 lei; un ceas de damă în valoare de 100 lei; un telefon mobil de model „Nokia C3” cu IMEI 358275045657091 de culoare neagră-gri cu husă de culoare roșie în valoare de 2500 lei; un telefon mobil de model ”Philips Xenium” în valoare de 400 lei; un inel bărbătesc din metal neprețios în valoare de 100 lei; o pereche de butoni pentru cămașă bărbătească în valoare de 150 lei; o lanternă de culoare neagră în valoare de 250 lei; o pereche de foarfece metalice în valoare de 100 lei; un portmoneu din piele de culoare cafenie cu inscripția „BOSS” în valoare de 250 lei, în care se aflau bani în sumă de 200 dolari SUA, care conform ratei de schimb valutar constituie echivalentul sumei de 3800 lei; un ceas pentru bărbați de model „TIMEX” în valoare de 1200 lei; o brichetă metalică în valoare de 25 lei; o brichetă în valoare de 150 lei; o pereche de cercei din metal în valoare de 100 lei; un lanț din argint cu masa de 1 gr. în valoare de 70 lei; o brățară din aur cu masa de 2,2 gr. în valoare de 900 lei; o bucată de inel din argint cu forma „inimii” fără valoare materială; 12 bancnote-suvenire în formă de 200 euro, fără valoare materială; o cutie din masă plastic de culoare albă, fără valoare materială; bani în sumă de 6,60 EURO, care conform ratei de schimb valutar constituie echivalentul sumei de 138,60 lei; bani în sumă de 2,75 dolari canadieni, care conform ratei de schimb valutar constituie echivalentul sumei de 40,56 lei; bani în sumă de 21,10 ruble rusești, care conform ratei de schimb valutar constituie echivalentul sumei de 6,3 lei; bani în sumă de 0,10 dolari SUA, care conform ratei de schimb valutar constituie echivalentul sumei de 1,9 lei; o monedă de 15 copeici de fabricație a URSS, fără valoare materială, ce aparțin cet. Supciuc M., iar în total bunuri materiale în valoare de 17757,36 lei, cauzându-i părții vătămate daune în proporții considerabile, iar cu bunurile sustrase de la locul comiterii infracțiunii s-a eschivat.

Buga V. a mai fost învinuit de organul de urmărire penală de faptul că, în noaptea de 26 iulie 2015 spre 27 iulie 2015, aflându-se pe str. Putna din mun. Bălți, folosindu-se de aceea că nu este observat de nimeni, forțând printr-o metodă neidentificată fereastra de la casa nr. XXXXX, ce aparține cet. Miguș A., a pătruns în interiorul casei date, de unde din diferite locuri, a sustras pe ascuns bani în sumă de 1000 Euro, care conform ratei de schimb valutar constituie echivalentul sumei de 21000 lei; bani în valoare de 4000 lei; o pereche de cercei din aur cu piatră la prețul de 1200 lei; un lăntișor din aur cu pandantiv în valoare de 2400 lei; un lăntișor din aur cu pandantiv în formă de „chipul Maicii Domnului” în valoare de 800 lei, un lăntișor din aur cu pandantiv în formă de cap în valoare de 2800 lei, un lăntișor din aur la preț de 800 lei, o pereche de cercei din aur în valoare de 1200 lei; o pereche de cercei din aur în forma unui smochin de viță de vie în valoare de 2000 lei, un inel de cununie din aur în valoare de 2000 lei, două cruci din aur în valoare de 1200 lei, un set compus dintr-o pereche de cercei din aur și pandantiv din aur în valoare de 2000 lei, un pandantiv din aur în valoare de 1200 lei; un lăntișor din metal neprețios în valoare de 200 lei; un set compus dintr-un lăntișor din bronz cu pandantiv și o pereche de cercei în valoare de 380 lei; o monedă de colecția din aur în

valoare de 6000 lei; ce aparțin cet. Miguș A., iar în total bunuri materiale în valoare de 49180 lei, pricinuindu-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile și cu bunurile sustrase de la locul comiterii infracțiunii s-a eschivat.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței, în termenul și modul prevăzut de art. 401 și 402 Cod de procedură penală, a fost contestată cu apeluri de către procuror și inculpatul Buga V.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Buga V. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pe faptul furtului de la cet. Supciuc M. și să-i fie stabilită sancțiunea pe un termen de 2 ani închisoare; - de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pe faptul furtului de la cet. Miguș A. cu stabilirea pedepsei de 2 ani închisoare. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, s-a solicitat stabilirea pedepsei definitive sub formă de 4 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că instanța corect a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului urmează a fi reîncadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pe motiv că în conformitate cu modificările Codului penal din 28.07.2016 - se consideră proporții mari, valoarea bunurilor sustrase, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 974 din 04.12.2014 a fost aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2015, în mărime de 4500 lei. Astfel, constituie proporții mari suma de 90000 lei, iar valoarea bunurilor sustrase de către Buga V. este de 66937,36 lei, ceea ce nu constituie proporții mari.

Însă, exceptând aceasta, instanța eronat a făcut trimitere la declarațiile lui Buga V., precum că monedele de colecție i-au fost dăruite de către Babucea O., în realitate inculpatul a declarat că această colecție i-a fost transmisă pentru a găsi cumpărător. În aceste circumstanțe, declarațiile inculpatului și a prietenului său Babucea O., urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată, deoarece ultimul, la întrebările procurorului, nu a putut descrie în detalii moneda din aur, care la părerea lor avea o însemnătate istorică, și desconsiderând faptul că este foarte prețioasă, Buga V. a permis persoanei de la amanet să facă tăieturi pe ea, or în asemenea situație ea își pierde din valoare.

De asemenea, instanța nu a ținut cont de declarațiile părții vătămate Miguș A., care în ședința de judecată a descris destul de amănunțit moneda din aur care i-a fost sustrasă și a descris un semn caracteristic esențial, că moneda respectivă are pe ea semne de la lovitură cu ciocanul, semne caracteristice care nu au fost descrise nici de inculpat și nici de Babucea O., care pretinde că este proprietarul monedei. Miguș A. a mai declarat că moneda respectivă i-a fost donată de către o doamnă din Grecia la care a lucrat, doamna comunicându-i că moneda este valoroasă.

Prin urmare, procurorul a evidențiat că, prima instanță nu a ținut cont de faptul că, în cadrul urmăririi penale Miguș A. a comunicat ferm organului de urmărire penală că moneda prezentată de rînd cu altele, îi aparține ei, iar ulterior, în timpul ședințelor de

judecată, fiind insistent convinsă atât de către inculpat, cât și de martorul Babucea O., care a fost prezent la mai multe ședințe de judecată, ultima deja a declarat că nu este încrezută că aceasta este moneda ei.

3.2. Inculpatul și-a exprimat dezacordul cu sentința, solicitând rejudecarea cauzei și emiterea unei hotărâri de achitare în privința sa, deoarece nu are nici o legătură cu furtul săvârșit de la Supciuc M., iar bunurile ridicate de la domiciliul lui, pe care partea vătămată le-a recunoscut, îi aparțin inculpatului. Privitor la lăncișorul din argint indică, că partea vătămată nu a putut demonstra că a fost procurat de ea, iar așa obiecte ca lanternă, foarfece, 15 copeici sovietice pot fi găsite în orice casă. De asemenea, inculpatul a evidențiat că raportul de expertiză a confirmat că dînsul nu s-a aflat în apartament, nu sunt amprente digitale sau urme, partea vătămată Supciuc M. în instanța de judecată a declarat că ușa apartamentului a fost descuiată cu propria cheie, printre obiectele ridicate de la el nu se regăsește foarfecele, nici cutiile care se pretinde că au fost recunoscute de partea vătămată, inculpatul nu cunoaște de unde acestea puteau să apară.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 martie 2018, apelul declarat de inculpat a fost respins, ca nefondat, iar apelul procurorului admis, cu casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Buga V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, (pe furtul de la Supciuc M.) la 2 ani închisoare;

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, (pe furtul de la Miguș A.) la 2 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Buga V. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, s-a dispus încasarea de la Buga V. a prejudiciului material în sumă de 43180 lei în folosul lui Miguș A.

În rest, în latura acțiunii civile înaintate de Supciuc M. și în latura corpurilor delictive dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță nu a acordat eficiență prevederilor din art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, nu a cercetat cauza din toate aspectele, nu a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor și în consecință nu a reținut just starea de fapt pe episodul furtului de la partea vătămată Miguș A.

La demersul părții acuzării, a fost reluată cercetarea judecătorească în scopul audierii părții vătămate, a martorilor și cercetarea suplimentară a probelor administrate conform regulilor generale prevăzute pentru prima instanță. Partea apărării a solicitat audierea martorului Bulbucea O., solicitare care la fel a fost admisă.

S-a apreciat că soluția instanței privitor la aceea că n-au fost acumulate probe pertinente și concludente despre faptul că anume Buga V. în noaptea de 26.07.2015 spre 27.07.2015 a pătruns în domiciliu cet. Miguș A., de unde a sustras o monedă de colecție din aur și alte bunuri în valoare de 49180 lei, este neîntemeiată și contravine bazei probante existente pe cauză, cercetată în instanța de apel la demersul părții acuzării, care

nu a fost apreciată la justa valoare.

Vinovăția inculpatului Buga V. în săvârșirea furtului de la Miguș A. se confirmă prin declarațiile martorilor Delogramatic C. și Matiescu V., care au declarat, că în cadrul efectuării percheziției la domiciliul inculpatului, a fost depistată și ridicată o monedă din aur veche cu marginea puțin turtită. În urma investigațiilor această monedă a fost recunoscută de partea vătămată Miguș A. Martorul Matiescu V. a mai indicat, că inițial inculpatul a spus că moneda din aur este a lui, apoi a comunicat că i-a fost dată de către un prieten. Astfel, faptul că inculpatul în cadrul efectuării percheziției s-a contrazis, denotă odată în plus că acesta a sustras moneda de aur de la Miguș A. Totodată, martorii au indicat, că în cadrul percheziției au fost ridicate dispozitive speciale pentru a deschide lacătele, proveniența cărora Buga V. nu a explicat-o, ceea ce indică, că aceste instrumente au fost folosite de inculpat la săvârșirea infracțiunilor.

Totodată, instanța de apel a consemnat că urmează a fi luat în considerație procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 23.03.2015 (v.1, f.d. 156-163), prin care se atestă că părții vătămate Miguș A. i-au fost prezentate spre recunoaștere trei monede, dintre care partea vătămată a recunoscut moneda nr. 3, pe care a recunoscut-o ca fiind moneda ce-i aparține, după culoare, după forma turtită, după inscripții. Adică, la urmărirea penală partea vătămată fără a avea dubii a indicat, că moneda care a fost ridicată în cadrul percheziției la domiciliul inculpatului îi aparține ei, din care considerente au fost apreciate critic declarațiile părții vătămate din instanța de fond și cele din apel, unde Miguș A. a declarat că nu-i sigură că moneda care i-a fost restituită îi aparține.

Mai mult, deși partea vătămată în instanța de fond și de apel a negat că moneda din aur este a ei, totuși aceasta a descris detaliat moneda care a fost furată de la ea, indicând detalii cunoscute numai ei, și care coincid cu moneda care a fost restituită părții vătămate. Astfel, Miguș A. a indicat, că moneda ce i-a fost furată are pe ea semne de la lovituri cu ciocanul, semne caracteristice care nu au fost descrise nici de inculpat și nici de Bulbucea O., care pretinde că este proprietarul monedei. Moneda restituită la fel este lovită. Diametrul monedei furate este același ca la moneda care i-a fost restituită.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat că sunt întemeiate argumentele procurorului, că instanța de fond neîntemeiat a pus la baza sentinței de achitare declarațiile părții vătămate Miguș A. date în ședința de judecată și nu cele date în cadrul urmăririi penale, unde Miguș A. a comunicat ferm organului de urmărire penală că moneda prezentată îi aparține. Au fost apreciate critic declarațiile pătimatei date în ședințele judiciare inclusiv din motiv că, aceasta fiind de vîrstă înaintată, avînd vedere slabă și fără a vedea moneda zeci de ani, doar în ședințele judiciare și-a adus aminte că pe monedă erau imprimate trompete și nu cheițe, fapt ce indică la dorința acesteia de a-i atenua situația inculpatului, pentru a nu fi pedepsit, după cum a indicat și procurorul în apelul declarat.

Circumstanțele enunțate cu certitudine indică la aceea că moneda ridicată din domiciliul inculpatului aparține și a fost sustrasă din casa părții vătămate. În așa mod urmează a fi apreciate critic declarațiile inculpatului, precum și a martorului Bulbucea O., că moneda din aur îi aparține ultimului și acesta i-a dat-o lui Buga V. să-i găsească cumpărător.

Or, în cadrul audierii în instanța de fond și de apel martorul nu a putut descrie cu exactitate datele caracteristice ale monedei, în timp ce partea vătămată a indicat detalii care coincid întru-totul cu moneda ridicată în cadrul percheziției. Cu atât mai mult, în cadrul ședinței instanței de apel, martorul Bulbucea Oleg a precizat, că la f.d. 59 vol.1, îi este greu să recunoască care e moneda, deși în aceste poze moneda de aur în genere lipsește, iar la f.d. 155-163 vol.1, unde este fotografiată moneda din aur, a indicat că aceste monede nu le poate recunoaște, ceea ce pune la îndoială declarațiile lui privind faptul că este proprietar al monedei.

De aceea, probele sus-indicate formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și combat argumentele instanței de fond precum că nu au fost prezentate probe ce confirmă vinovăția inculpatului de comiterea furtului de la partea vătămată Miguș A. Apreciind probele pe cauză, declarațiile inculpatului, părții vătămate, martorilor, materialele din dosar din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al colaborării lor și luând în considerație cele menționate mai sus, instanța de apel a reținut în sarcina inculpatului următoarele:

„Buga V. în noaptea de 26 iulie 2015 spre 27 iulie 2015, aflându-se pe str. Putna din mun. Bălți, folosindu-se de faptul, că nu este observat de nimeni, forțând printr-o metodă neidentificată fereastra de la casa XXXXX, ce aparține cet. Miguș A., a pătruns în interiorul casei date, de unde din diferite locuri, a sustras pe ascuns bani în sumă de 1000 Euro, care conform ratei de schimb valutar constituie echivalentul sumei de 21000 lei; bani în valoare de 4000 lei; o pereche de cercei din aur cu piatră la prețul de 1200 lei; un lănișor din aur cu pandantiv în valoare de 2400 lei; un lănișor din aur cu pandantiv în formă de „chipul Maicii Domnului” în valoare de 800 lei, un lănișor din aur cu pandantiv în formă de cap în valoare de 2800 lei, un lănișor din aur la preț de 800 lei, o pereche de cercei din aur în valoare de 1200 lei; o pereche de cercei din aur în forma unui smochin de viță de vie în valoare de 2000 lei, un inel de cununie din aur în valoare de 2000 lei, două cruci din aur în valoare de 1200 lei, un set compus dintr-o pereche de cercei din aur și pandantiv din aur în valoare de 2000 lei, un pandantiv din aur în valoare de 1200 lei; un lănișor din metal neprețios în valoare de 200 lei; un set compus dintr-un lănișor din bronz cu pandantiv și o pereche de cercei în valoare de 380 lei; o monedă de colecția din aur în valoare de 6000 lei; ce aparțin cet. Miguș A., iar în total bunuri materiale în valoare de 49180 lei, pricinuindu-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile și cu bunurile sustrase de la locul comiterii infracțiunii s-a eschivat.”

Acțiunile inculpatului pe acest capăt de acuzare au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Pe de altă parte, instanța de apel a respins apelul declarat de inculpat, prin care acesta solicită achitarea pe epizodul de furt de la partea vătămată Supciuc M., întrucât vinovăția lui în această parte a fost indubitabil stabilită prin probele din dosar. Martorii

Matiescu V. și Delogramatic C., care au efectuat percheziția la domiciliul lui Buga V., au indicat că bunurile depistate și ridicate de la inculpat au fost ulterior recunoscute de partea vătămată. Deci, faptul că o mare parte din bunurile ce au fost sustrase de la Supciuc M. au fost găsite la domiciliul inculpatului, denotă în mod cert că anume ultimul a pătruns în domiciliul părții vătămate și a sustras bunurile respective.

În acest sens, au fost apreciate ca nefondate argumentele inculpatului, precum că bunurile ridicate din domiciliul său îi aparțin lui și au fost procurate de el la piață, fiind de mâna a doua. Or, în afară de bunuri sub formă de diverse obiecte, de la domiciliul inculpatului au mai fost ridicate și sume bănești, și anume: 6.6 Euro, 2.75 dolari canadieni, 21,1 ruble rusești, 0,10 dolari SUA, adică în același quantum în care au fost sustrase de la partea vătămată, ceea ce indică că atât bunurile materiale, cât și sumele bănești au fost sustrase de inculpat. Multitudinea de bunuri și obiecte depistate la inculpat care aparțin părții vătămate Supciuc M., nu poate fi interpretată ca o coincidență, și indică cu certitudine la vinovăția inculpatului de sustragerea acestora.

Cu privire la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a menționat că se va conduce de prevederile art. 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7 și 75 Cod penal, ținând seama de gravitatea și gradul de pericol social a infracțiunilor săvârșite de inculpat, precum și de personalitatea acestuia.

În prezenta cauză, instanța de apel, a conchis că este întemeiată solicitarea din apelul procurorului în partea numirii în privința inculpatului a pedepsei închisorii cu executarea acesteia în penitenciar. Această concluzie fiind dictată atât de sancțiunea normei penale, cât și de personalitatea inculpatului, care nu se atrage la răspundere penală pentru prima dată, fiind anterior condamnat, la moment fiind condamnat pe altă cauză penală inclusiv pentru infracțiuni similare, pedeapsa închisorii fiind echitabilă faptelor săvârșite de inculpat, care-și va atinge scopul.

Totodată, instanța a menționat că consideră necesar de a admite acțiunea civilă a părții vătămate Miguș A. și a încasa de la inculpat în beneficiul acesteia prejudiciul material în sumă de 43180 lei, care constituie suma bunurilor sustrase de inculpat.

Încasarea prejudiciului material urmează a fi îndeplinită în limitele învinuirii formulate și reieșind din suma prejudiciului cauzat, adică cea care a fost stabilită în latura penală a cauzei. Or, suma prejudiciilor materiale cauzate prin săvârșirea infracțiunii au fost cu certitudine stabilite prin rechizitoriul formulat de acuzatorul de stat, suma dată fiind ulterior reținută de instanța de apel în prezenta decizie.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel partea vătămată Miguș A. declară recurs ordinar și solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Buga V. să fie achitat din motiv că fapta infracțională de furt nu a fost comisă de acesta.

În esență, în recurs partea vătămată menționează că nu este de acord cu condamnarea inculpatului în baza art. 186 Cod penal pe episodul în care este vizată, deoarece analizând minuțios moneda care i-a fost restituită la urmărirea penală, a constatat că nu este a ei. Prin urmare, inculpatul nu se face vinovat de comiterea furtului incriminat pe acest episod.

Instanța de apel nu a luat în considerare afirmațiile părții vătămate dispunând eronat, neîntemeiat și nemotivat asupra condamnării inculpatului, pentru o faptă pe care acesta nu a comis-o. La fel, partea susține că instanța a admis încălcări procedurale la judecarea apelurilor, prin faptul că după o sentință de achitare, fără a administra probe noi, reinterpretând aceleași probe, a dispus condamnarea lui Buga V. în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, încălcând astfel prevederile art. 414 Cod de procedură penală.

În drept, partea își fundamentează cererea de recurs declarată pe temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală.

7. În corespundere cu prevederile art.431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului depus de partea vătămată menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din motiv că este vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Miguș A., în raport cu materialele din dosarul deferit judecării, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se reține că instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și motivate corespunzător de titularul cererii de recurs.

Din conținutul recursului ordinar declarat se învederează că partea, invocând temeiurile de casare prevăzute de pct. 6), 8) și 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, pledează pentru desființarea decizie instanței de apel și dispunerea achitării în privința inculpatului pe capătul de acuzare incriminat acestuia în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal pentru sustragerea bunurilor de la domiciliul lui Miguș A., din motiv că fapta infracțională nu a fost comisă de Buga V. În particular, partea vătămată menționează că nu este de acord cu condamnarea inculpatului, deoarece analizând minuțios moneda care i-a fost restituită la etapa urmăririi penale, a constatat că aceasta nu-i aparține, ceea ce denotă că inculpatul nu se face vinovat de comiterea furtului incriminat pe acest epizod.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticele punctate de recurentă în cererea de recurs, Colegiul penal conchide asupra netemeinicii acestora, întrucât la judecarea apelurilor declarate, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de casare parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Buga V. a fost recunoscut vinovat și condamnat pe ambele epizoade de furt la câte 2 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Buga V. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip

semiînchis. Totodată, se apreciază că corect s-a dispus încasarea de la Buga V. a prejudiciului material în sumă de 49180 lei în folosul lui Miguș A, cu menținerea celorlalte dispoziții ale sentinței.

În opinia Colegiului penal soluția instanței de apel expusă supra este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept constatate din actele dosarului, iar careva temeiuri de a interveni în aceasta, nici din oficiu, nu s-au stabilit.

Or, invocând eroarea de drept prevăzută de pct. 6), recurenta semnalează despre faptul că instanța de apel nu s-a expus argumentat și nu a luat în considerare afirmațiile sale vizavi de aceea că moneda ce i-a fost restituită nu-i aparține, iar inculpatul nu se face vinovat de comiterea furtului de la domiciliul său.

În primul rând, Colegiul consideră declarative și vădit nefondate alegațiile părții reieșind din faptul că, partea descriptivă a deciziei recurate cuprinde o amplă motivare, atât în fapt, cât și în drept, referitor anume la poziția contradictorie a părții vătămate Miguș A. adoptată de aceasta pe parcursul procesului penal. Motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel precum și raționamentele pe care instanța le-a expus în decizie echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO și art. 417 Cod de procedură penală.

În acest sens, se vor aduce în vizor câteva pasaje din decizia recurată, în vederea accentuării netemeinicii criticii disputate: „... *deși partea vătămată în instanța de fond și de apel a negat că moneda din aur este a ei, totuși aceasta a descris detaliat moneda care a fost furată de la ea, indicând detalii cunoscute numai ei, și care coincid cu moneda care a fost restituită părții vătămate. Astfel, Miguș A. a indicat, că moneda ce i-a fost furată are pe ea semne de la lovituri cu ciocanul, semne caracteristice care nu au fost descrise nici de inculpat și nici de Bulbucea O., care pretinde că este proprietarul monedei. Moneda restituită la fel este lovită. Diametrul monedei furate este același ca la moneda care i-a fost restituită. Sunt întemeiate argumentele procurorului, că instanța de fond neîntemeiat a pus la baza sentinței de achitare declarațiile părții vătămate Miguș A. date în ședința de judecată și nu cele date în cadrul urmăririi penale, unde Miguș A. a comunicat ferm organului de urmărire penală că moneda prezentată îi aparține ei. Au fost apreciate critic declarațiile pătimatei date în ședințele judiciare inclusiv din motiv că, aceasta fiind de vîrstă înaintată, avînd vedere slabă și fără a vedea moneda zeci de ani, doar în ședințele judiciare și-a adus aminte că pe monedă erau imprimare trompete și nu cheițe, fapt ce indică la dorința acesteia de a-i atenua situația inculpatului, pentru a nu fi pedepsit, după cum a indicat și procurorul în apelul declarat.*

Circumstanțele date cu certitudine indică la aceea că moneda ridicată din domiciliul inculpatului aparține și a fost sustrasă din casa părții vătămate. În așa mod urmează a fi apreciate critic declarațiile inculpatului, precum și a martorului Bulbucea O., precum că moneda din aur îi aparține ultimului și acesta i-a dat-o lui Buga V. să-i găsească cumpărător la ea.

Or, în cadrul audierii în instanța de fond și de apel martorul nu a putut descrie cu exactitate datele caracteristice ale monedei, în timp ce partea vătămată a indicat detalii care coincid întru-totul cu moneda ridicată în cadrul percheziției. Cu atât mai mult, în

cazul ședinței instanței de apel, martorul Bulbucea Oleg a precizat, că la f.d. 59 vol.1, îi este greu să recunoască care e moneda, deși în aceste poze moneda de aur în genere lipsește, iar la f.d. 155-163 vol.1, unde este fotografiată moneda din aur, a indicat că aceste monede nu le poate recunoaște, ceea ce pune la îndoială declarațiile lui privind faptul că este proprietar al monedei.”

Cele consemnate supra, evidențiază o dată în plus că instanța de apel a acordat o atenție sporită contradicțiilor existente între declarațiile părții vătămate, înlăturând justificat versiunea acesteia, de la etapa judecării cauzei pe fond, de negare a faptului că moneda ridicată de la inculpat și restituită părții îi aparținea cu drept de proprietate.

Din alt punct de vedere, Colegiul invocând doctrina juridică națională și prevederile din art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală remarcă faptul că, verificarea probelor este atributul exclusiv al activității desfășurate de instanțe privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Nemijlocit, operațiunea verificării constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor, înlăturarea contradicțiilor existente. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Totodată, cu titlu de principiu, Colegiul penal reamintește că aprecierea probelor, ca operațiune finală a activității de probațiune, permite judecătorului să determine măsura în care *probele reflectă adevărul*. Prin aprecierea tuturor probelor administrate, în ansamblul lor, judecătorul își formează convingerea cu privire la temeinicia sau netemeinicia acuzației, cu privire la măsura în care prezumția de nevinovăție a fost sau nu înlăturată prin probe certe de vinovăție, dacă se impune sau nu achitarea inculpatului pentru faptele deduse judecării.

Legea de procedură penală nu stabilește *aprioric* valoarea diferitelor probe, dar din contra reglementează expres că valoarea acestora trebuie să fie rezultatul aprecierii concrete de către instanță a probelor administrate în desfășurarea procesului penal prin coroborare, avînd în vedere că de evaluarea judiciară a probelor depinzînd soluționarea justă a speței.

Indubitabil că, pentru stabilirea existenței sau inexistenței faptei ori a vinovăției sau nevinovăției unei persoane, *o singură probă directă poate fi suficientă - excepție fac declarațiile inculpatului, precum și declarațiile părții vătămate, ale părții civile și ale părții responsabile civilmente, care nu pot face dovadă prin ele însele, ci numai prin coroborare cu alte probe ale dosarului.*

Față de cele ce preced, se concluzionează asupra faptului că, corect instanța de apel a apreciat critic versiunea părții vătămate Miguș A. formulată la etapa judecării cauzei de prima instanță și expusă inclusiv și la etapa judecării apelurilor, întrucât coroborînd declarațiile acesteia cu celelalte probe din dosar, s-a stabilit cu certitudine că moneda restituită părții vătămate a fost anume acea monedă sustrasă de Buga V. la data de 26 iulie 2015 spre 27 iulie 2015, din casa de pe str. Putna 12, mun. Bălți, ce aparține cet. Miguș A.

Concomitent, Colegiul nu poate ralia la argumentele recurente precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să verifice legalitatea și temeinicia sentinței în baza tuturor probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauză și în baza oricăror probe noi prezentate în instanța de apel.

De altfel, la judecarea apelului, instanța este în drept să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță (*care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de prima instanță*), precum și să administreze probe noi, pentru elucidarea adevărului și pentru formularea unei concluzii temeinice vizavi de acuzația imputată inculpatului prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

În acest aspect, lecturând actele dosarului, se constată că la demersul părții acuzării, Curtea de Apel a reluat cercetarea judecătorească în scopul audierii părții vătămate, a martorilor și pentru cercetarea suplimentară a probelor administrate conform regulilor generale prevăzute pentru prima instanță, partea apărării a solicitat audierea suplimentară a martorului Bulbucea O., demersul fiind admis. Prin urmare, procedural, instanța de apel corect a purces la examinarea probatoriului din dosar. Careva probe noi nu au fost prezentate de părți.

Pe lângă cele consemnate, este necesar de a face o precizare substanțială, și anume că, procedura de examinare a apelului, după pronunțarea unei hotărâri de achitare a primei instanțe, prezintă unele particularități aparte. În acest sens, trebuie avute în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile și Libertățile Fundamentale ale Omului, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate de Curtea Europeană în jurisprudența sa, și prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, potrivit cărora după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel, precum și fără audierea martorilor acuzării, în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorială, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea unei persoane.

La caz, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat a intervenit în fața instanței de apel cu solicitarea de a se efectua o nouă audiere atît a inculpatului, a părților vătămate, cît și a martorilor, declarațiile cărora au fost consemnate în decizie. Adică, s-a adeverit că instanța de apel a ținut seama de dispozițiile legale pertinente în acest sens și a audiat nemijlocit părțile din dosar a căror declarații, în opinia instanței, au influențat în mod direct soluționarea acestei cauze, pe epizodul cu partea vătămată Miguș A., prin aceasta respectând, totodată, dispoziția art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.

Deci, exigențele legii procesual-penale au fost respectate, instanța reluînd cercetarea judecătorească, conformându-se regulilor primei instanțe, a ajuns la concluzia corectă că vinovăția lui Buga V. pe capătul de acuzare incriminat acestuia în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, unde este vizată partea vătămată Miguș A., s-a confirmat în afara oricărui dubiu.

Prin urmare, opozabil poziției susținute de recurentă, Colegiul penal, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că judecând apelul instanța a adoptat o soluție corectă, legală și întemeiată. Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la soluția notată în pct. 4 din prezenta decizie.

În consecință, reținând că cererea de recurs întemeiată pe motivele de mai sus, nu are niciun fundament legal, autorul referindu-se preponderent la chestiunea de apreciere a declarațiilor sale, Colegiul va dispune inadmisibilitatea acestei cereri, pentru că o consideră vădit nefondată.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele invocate în cererea de recurs ordinar declarat de partea vătămată Miguș A. nu și-au găsit confirmarea, fiind declarative și nefondate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Miguș Anna, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 martie 2018, în cauza penală privindu-l Buga Vadim XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 august 2018.

Președinte

GORDILĂ Nicolae

Judecător

CATAN Liliana

Judecător

GUZUN Ion